

Анализа 1

Огњен Петров

2022.

Садржај

1	Увод	5
1.1	Елементи теорије скупова	5
2	Заснивање реалних бројева	7
2.1	Абелове и (тотално) уређене Абелове групе	7
3	Елементарне функције	9
4	Лимеси и непрекидност	11
4.1	Филтери	11
4.2	Непрекидност и лимес функције	13
4.3	Асимптотске релације	17
5	Диференцијабилност	19
6	Примитивна функција. Неодређени интеграл.	21
7	Одређени интеграл	23
8	Редови	25

Глава 1

Увод

1.1 Елементи теорије скупова

Подразумеваћемо да су читаоцу позната основна својства теорије скупова и да је формално доказао постојање Декартовог производа, и пре свега функције.

Глава 2

Заснивање реалних бројева

Приступамо дефинисању реалних бројева преко аксиоме супремума, као и алгебарским структурама. Ово није једини приступ, могуће су и опције преко Архимедове и Канторове аксиоме, које ћемо помињати даље у току поглаваља. Такође је могуће и применити Дедекиндове пресеке за заснивање реалних бројева, сви од ових начина су еквивалентни, што нећемо експлицитно доказати, али овде нагалшавамо.

2.1 Абелове и (тотално) уређене Абелове групе

Дефиниција 2.1. Алгебарска структура $(A, +, 0)$ је Абелова група ако су испуњени следећи услови:

(Затвореност) $(\forall x, y \in A) x + y \in A$

(Асоцијативност) $(\forall x, y, z \in A) x + (y + z) = (x + y) + z$

(Неутрал) $(\exists 0 \in A)(\forall x \in A) x + 0 = x = x + 0$

(Инверз) $(\forall x \in A)(\exists -x \in A) x + (-x) = (-x) + x = 0$

(Комутативност) $(\forall x, y \in A) x + y = y + x$

Затвореност је заправо својство саме операције, па се понекад не наводи у самој дефиницији. Структура која је само затворена назива се групоид, ако је уз то још и асоцијативна, онда је семигрупа (пулугрупа), ако још и постоји неутрал онда је моноид, а ако постоји и инверз онда је група. Комутативне група је Абелова група. Ова структура природно описује неке основне ствари, нпр. $(\mathbb{Z}, +, 0)$ је пример Абелове групе, $(S_n, \circ,)$ је група пермутација (није комутативна у општем случају), и у њима важе ствари које су природне за очекивати, нпр. јединственост неутрала и инверза.

Тврђење 1. Неутрал је јединствен.

Доказ. Претпоставимо супротно, тј. да имамо два различита неутрала, 0_1 и 0_2 . Из дефиниције неутрала имамо $0_1 = 0_1 + 0_2 = 0_2$, па је неутрал јединствен. \square

Природно је дефинисати и одузимање (сличну идеју користимо и када формално, у логици, дефинишемо целе бројеве), наиме z је разлика x и y , у ознаци $z = x - y$, ако је $x + z = y$. Формалније, дефинишимо функцију $\tau_a : A \rightarrow A$ (овакву функцију називамо транслацијом из очигледних разлога), где је $\tau_a(x) = a + x$. Посебно истичемо следећа својства.

Тврђење 2. *За сваку трансляцију важи:*

- $\tau_{a+b} = \tau_a \circ \tau_b = \tau_b \circ \tau_a$
- $\tau_a \circ \tau_{-a} = \tau_{-a} \circ \tau_a = \mathbb{1}_a$
- $\tau_{-a} = \tau_a^{-1}$
- Транслација је пермутација скупа A .

Доказ. Прво својство директно следи из асоцијативности операције $+$ и комутативности. Оно директно повалчи друго, из којег закључујемо да су τ_a и τ_{-a} међусобно инверзне бијекције, па одатле закључујемо и последње две ставке. \square

Тврђење 3. *За све $x, y, z \in A$ једначина $\tau_y(z) = x$ има тачно једно решење z*

Доказ. Следи из треће ставке претходног тврђења. \square

Последица 1. *Инверз је јединствен (инверз је у ствари решење једначине $\tau_x(y) = 0$).*

Сада и можемо формално рећи да је z разлика бројева x и y , у претходно наведеној ознаци, ако је $\tau_y(z) = x$

Дефиниција 2.2. *Пресликавање $\sigma : A \rightarrow A$ дато са $\sigma(x) = -x$ називамо симетријом, или рефлексijом.*

Напомена. Рефлексија је добро дефинисана јер је инверз јединствен.

Тврђење 4. *За сваку рефлексiju важи $\sigma \circ \sigma = \mathbb{1}$*

Доказ. Из дефиниције следи да је $x + \sigma(x) = 0$, а самим тим је и $\sigma(x) + \sigma(\sigma(x)) = 0$, одакле следи да је $\sigma(\sigma(x)) = x$, за произвољно x . \square

Сабирање се дефинише као функција $+: A \times A \rightarrow A$. Међутим, ми смо навикли да пишемо и нпр. изразе облика $a + b + c + d$, који би имали смисла само када имамо већ асоцијативност операције. Дефиницију сабирања проширујемо на пресликавање $\Sigma : \cup_{n \in \mathbb{N}} A^n \rightarrow A$ на индуктиван начин.

Глава 3

Елементарне функције

Глава 4

Лимеси и непрекидност

4.1 Филтери

Филтери нам омогућавају да одмах разматрамо неке уопштеније случајеве лимеса, нешто што сматрамо лимесом, али не у оној обичној форми у којој смо ми навикли. Опет, могу и да олакшају знатно неке доказе, а негде су можда чак и природнији за употребу од обичних дефиниција лимеса.

Дефиниција 4.1. Филтер на скупу S је подскуп партитивног скупа (тј. фамилија подскупова S) $\mathcal{F} \subseteq \mathcal{P}(S)$, која има својства:

$$(F1) \quad S \in \mathcal{F}$$

$$(F2) \quad \emptyset \notin \mathcal{F}$$

$$(F3) \quad X, Y \in \mathcal{F} \implies X \cap Y \in \mathcal{F}$$

$$(F4) \quad X \in \mathcal{F} \wedge X \subseteq Y \subseteq S \implies Y \in \mathcal{F}$$

Напомена. Нагласимо да се својства (F3) и (F4) могу објединити у својство

$$X, Y \in \mathcal{F} \iff X \cap Y \in \mathcal{F},$$

но својства дата у дефиницију су интуитивна за рад, иако су нешто дуже записана.

Пример 4.1. Скуп $\mathcal{F} = \{S\}$ је један филтер на S .

Пример 4.2. Ако је $\emptyset \subset A \subseteq S$, онда је $\mathcal{F} = \{X \in \mathcal{P}(S) \mid A \subseteq X\}$ један филтер на S .

Пример 4.3. Скуп свих кофинитних подскупова S је филтер на S , овај филтер називамо Фрешеовим филтером. Специјално, Фрешеов филтер на \mathbb{N} , ће бити од посебног значаја у раду са низовима.

Пример 4.4. Скуп $A \subseteq \mathbb{R}$ је околина тачке $a \in A$, ако садржи неки прави интервал са центром у a , тј. ако

$$(\exists \delta > 0)[a - \delta, a + \delta] \subseteq A.$$

Скуп \mathcal{F}_a који чине све околине тачке a , је један филтер на \mathbb{R} који називамо филтером околине тачке a .

Пример 4.5. За $a \in \mathbb{R}$, скуп $\mathcal{F}_a^0 = \{X \mid \cup\{a\} \in \mathcal{F}_a\}$ је филтер који називамо филтером пробушених околина тачке a .

Напомена. Треба формално доказати да је све из наведених примера заправо филтер, што спроводимо директном провером својства $(F1)$ - $(F4)$.

Дефиниција 4.2. Нека је \mathcal{F} филтер на скупу S и ρ бинарна релација на скупу Y . На скупу $Y^S := \{f : S \rightarrow Y\}$ свих пресликавања дефинишемо бинарну релацију $\rho_{\mathcal{F}}$ са

$$f \rho_{\mathcal{F}} g \stackrel{\text{def.}}{\iff} \{s \in S \mid f(s) \rho g(s)\} \in \mathcal{F}$$

Слободније речено, тврдимо да су функције у релацији, ако је скуп координата на којима се функције поклапају елемент филтера. Дефиниција је значајна, јер нам омогућава да на неки начин проширујемо релацију дефинисану на кодомену функције до релације на скупу функција.

Тврђење 5. Ако је ρ рефлексивна, онда је и $\rho_{\mathcal{F}}$ рефлексивна. Аналогна тврђења важе за симетричност и транзитивност.

Доказ. Докажимо најпре рефлексивност. Треба доказати да је увек $f \rho_{\mathcal{F}} f$. По дефиницији, ово је тачно ако је скуп $\{s \in S \mid f(s) \rho f(s)\} \in \mathcal{F}$, а како је ρ рефлексивна, онда је ово исто као $S \in \mathcal{F}$, што јесте тачно. Доказ симетричности се своди на својство да је

$$\{s \in S \mid f(s) \rho g(s)\} = \{s \in S \mid g(s) \rho f(s)\},$$

што следи директно из симетричности ρ . Доказ транзитивности се ослања на $(F3)$ (посматрамо пресек скупова, што је такође елемент филтера).

Напомена. Антисиметричност се не преноси. Конструисаћемо једноставан контрапример. Нека је $S = Y = \{1, 2, 3\}$, филтер $\mathcal{F} = \{\{3\}, \{1, 3\}, \{2, 3\}, \{1, 2, 3\}\}$, и нека је релација $\rho = \{(1, 1), (1, 2), (1, 3), (2, 2), (2, 3), (3, 3)\}$ и функције $f = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{pmatrix}$ и $g = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 3 & 3 \end{pmatrix}$. Тада важи $f \rho_{\mathcal{F}} g$ и $g \rho_{\mathcal{F}} f$, али је $f \neq g$.

Последица 2. Ако је ρ релација еквиваленције, онда је $\rho_{\mathcal{F}}$ релација еквиваленције. Исто тврђење не важи ако је ρ релација поретка

Дефиниција 4.3. Нека је $\zeta \in \mathbb{C}$, $r \in \mathbb{R}$ и $r > 0$. Отворени диск са центром у ζ полупречника r је скуп $D[\zeta; r] := \{z \in \mathbb{C} \mid |z - \zeta| < r\}$. Слично дефинишемо и затворени диск $D[\zeta; r] := \{z \in \mathbb{C} \mid |z - \zeta| \leq r\}$.

Дефиниција 4.4. Нека је \mathcal{F} филтер на S и $f \in \mathbb{C}^S$ пресликавање из S у \mathbb{C} . Комплексан број ζ је лимес пресликавања f по филтеру \mathcal{F} ако за све $\varepsilon > 0$ важи $|f - \zeta| <_{\mathcal{F}} \varepsilon$, тј.

$$\zeta = \lim_{\mathcal{F}} f \stackrel{\text{def.}}{\iff} (\forall \varepsilon > 0) |f - \zeta| <_{\mathcal{F}} \varepsilon.$$

Еквивалентно:

$$\begin{aligned} \zeta = \lim_{\mathcal{F}} f &\iff (\forall \varepsilon > 0) f^{-1}(D[\zeta; \varepsilon]) \in \mathcal{F} \\ &\iff (\forall \varepsilon > 0) \{s \in S \mid |f(s) - \zeta| < \varepsilon\} \in \mathcal{F} \end{aligned}$$

Тврђење 6. Лимес по филтеру је јединствен.

Доказ. Претпоставимо супротно, тј. да постоје два различита лимеса функције $f : S \rightarrow \mathbb{C}$ по филтеру \mathcal{F} и нека су то $\alpha, \beta \in \mathbb{C}$. Нека су

$$\begin{aligned} X &:= f^{-1}(D] \alpha; \varepsilon] \in \mathcal{F} \\ Y &:= f^{-1}(D] \beta; \varepsilon] \in \mathcal{F}. \end{aligned}$$

Из (F2) следи да је $X \cap Y \in \mathcal{F}$, међутим узимањем $\varepsilon = \frac{1}{3}|\alpha - \beta|$ добијамо да је $X \cap Y = \emptyset$, контрадикција.

Нека је $(z_n)_{n \in \mathbb{N}}$ низ комплексних бројева, тј. пресликавање $z : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{C}$. Кажемо да z_n конвергира ка $z_\infty \in \mathbb{C}$ ако је

$$z_\infty = \lim_{\mathcal{F}_\mathbb{N}} z,$$

где је $\mathcal{F}_\mathbb{N}$ Фрешеов филтер на \mathbb{N} . Број z_∞ називамо граничном вредношћу или лимесом низа $(z_n)_{n \in \mathbb{N}}$. Поред наведене, користе се још и ознаке $\lim_{n \rightarrow \infty} z_n = z_\infty, z_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} z_\infty, z_n \rightarrow z_\infty$ кад $n \rightarrow \infty$. Ако постоји лимес, онда низ називамо конвергентним, а у супротном га називамо дивергентним.

Ова дефиниција постојања лимеса низа је еквивалентна стандардној дефиницији, иако то можда није очигледно на први поглед. Наша дефиниција каже да ће за свако $\varepsilon > 0$ скуп индекса i за које важи $z_i \in D] z_\infty; \varepsilon [$ (тј. који су на растојању мањем од ε од тачке z_∞) бити члан $\mathcal{F}_\mathbb{N}$. Међутим, по дефиницији $\mathcal{F}_\mathbb{N}$, то управо значи да је комплемент тог скупа индекса коначан, што значи да ће почев од неког n_0 , за свако $n \geq n_0$ важити $z_n \in D] z_\infty; \varepsilon [$.

4.2 Непрекидност и лимес функције

Дефиниција 4.5. Функција $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ је непрекидна у тачки $a \in \mathbb{R}$ ако постоји $\lim_{\mathcal{F}_a} f$, где је \mathcal{F}_a филтер околине тачке a . Користимо ознаку fCa .

$$fCa \stackrel{\text{деф.}}{\iff} \exists \lim_{\mathcal{F}_a} f$$

Кажемо да је функција непрекидна на скупу $A \subseteq \mathbb{R}$ ако је непрекидна у свакој тачки тог скупа, и тада користимо ознаку fCA .

$$fCA \stackrel{\text{деф.}}{\iff} (\forall a \in A) fCa$$

Напомена. Постојање лимеса по филтеру околине тачке је еквивалентно са

$$\lim_{\mathcal{F}_a} = f(a).$$

Претпоставимо супротно, нека је $\lim_{\mathcal{F}_a} = \gamma \neq f(a)$. Онда узимањем $\varepsilon = \frac{1}{3}|f(a) - \gamma|$ важи да $a \notin f^{-1}(D] \gamma; \varepsilon]$, а самим тим и $f^{-1}(D] \gamma; \varepsilon] \notin \mathcal{F}_a$, одакле следи контрадикција.

Еквивалентне формулације непрекидности:

$$\begin{aligned} fCa &\iff (\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)|x - a| < \delta \implies |f(x) - f(a)| < \varepsilon \\ &\iff (\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)f([a - \delta, a + \delta]) \subseteq D] f(a); \varepsilon [. \end{aligned}$$

Дефиниција 4.6. Кажемо да је $\zeta \in \mathbb{C}$ лимес функције $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ у тачки $a \in \mathbb{R}$ ако је

$$\zeta = \lim_{\mathcal{F}_a^0} f$$

За лимес функције у тачки чешће користимо ознаку $\lim_{x \rightarrow a} f(x)$, или $f(x) \rightarrow \zeta$ кад $x \rightarrow a$. Еквивалентне дефиниције лимеса функције у тачки су:

$$\begin{aligned} \zeta = \lim_{x \rightarrow a} &\iff (\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0) 0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - \zeta| < \varepsilon \\ &\iff (\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0) f([a - \delta, a + \delta] \setminus \{a\}) \subseteq D[\zeta; \varepsilon]. \end{aligned}$$

Приметимо да се знатно разликују дефиниције непрекидности у тачки и постојања лимеса у тачки. Наиме, вредност функције у тачки a не мора имати никакве везе са лимесом функције у тој тачки. Јасно је да уколико постоји веза, онда се повезују непрекидност и вредност лимеса у тачки, што посебно истичемо у следећем ставу.

Став 4.1. За функцију $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ и $a \in \mathbb{R}$ следећи искази су еквивалентни:

1. fCa
2. $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = f(a)$
3. За сваки низ $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ у \mathbb{R} важи

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a \implies \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(a)$$

Доказ. Докажимо најпре да (1) имплицира (2). Нека је $\varepsilon > 0$ произвољно. По дефиницији постојања лимеса по филтеру околине, знамо да је $f^{-1}(D[f(a); \varepsilon]) \in \mathcal{F}_a$, а како је $\mathcal{F}_a \subseteq \mathcal{F}_a^0$, онда је и $f^{-1}(D[f(a); \varepsilon]) \in \mathcal{F}_a^0$, тј. важи (2).

Докажимо сада да (2) имплицира (3). Нека је $\varepsilon > 0$ произвољно. Због (2) знамо да постоји $\delta > 0$ тако да важи

$$0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - f(a)| < \varepsilon.$$

За такво δ знамо да су почев од неког $n_0 \in \mathbb{N}$ сви чланови x_n ($n \geq n_0$) у δ околини тачке a . Дакле, (2) имплицира (3).

На крају докажимо контрапозицију, тј. да $\neg(1) \implies \neg(3)$.

$$\begin{aligned} fCa &\iff \neg[(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)|x - a| < \delta \implies |f(x) - f(a)| < \varepsilon] \\ &\iff (\exists \varepsilon > 0)(\forall \delta > 0)|x - a| < \delta \wedge |f(x) - f(a)| \geq \varepsilon \\ &\implies (\exists \varepsilon > 0)(\forall n \in \mathbb{N})|x_n - a| < \frac{1}{n} \wedge |f(x_n) - f(a)| \geq \varepsilon \\ &\implies \lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a \wedge \neg(\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(a)), \end{aligned}$$

тј. ако не важи (1), онда не важи ни (3). Нагласимо још да смо до последње импликације (тј. до чињенице да из $(\forall n \in \mathbb{N})|x_n - a| < \frac{1}{n} \implies \lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a$) дошли позивајући се на Архимедову аксиому. \square

Став 4.2. За сваку функцију $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$, $a \in \mathbb{R}$ и $\zeta \in \mathbb{C}$ следећи искази су еквивалентни:

1. $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = \zeta$

2. За сваки низ $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ из $\mathbb{R} \setminus \{a\}$ важи

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a \implies \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = \zeta$$

3. Функција

$$F(x) := \begin{cases} f(x), & x \neq a \\ \zeta, & x = a \end{cases},$$

је непрекидна у тачки a .

Доказ. Доказ је у потпуности аналоган доказу става 4.2. □

Тврђење 7 (Принцип локализације). Нека је \mathcal{F} филтер на скупу S . Тада за свака два пресликавања $f, g : S \rightarrow \mathbb{C}$ важи:

$$f =_{\mathcal{F}} g \implies \lim_{\mathcal{F}} f = \lim_{\mathcal{F}} g.$$

Доказ. Нека је $\varepsilon > 0$ произвољно и $\gamma = \lim_{\mathcal{F}} f$. Даље, нека је $X := \{s \in S \mid |f(s) - \gamma| < \varepsilon\} \in \mathcal{F}$ и $Y := \{s \in S \mid f(s) = g(s)\} \in \mathcal{F}$. Онда је $X \cap Y \in \mathcal{F}$, а како је $X \cap Y \subseteq \{s \in S \mid |g(s) - \gamma| < \varepsilon\}$, онда је, према (F4), и $\{s \in S \mid |g(s) - \gamma| < \varepsilon\} \in \mathcal{F}$, одакле следи $\gamma = \lim_{\mathcal{F}} g$, што је и требало доказати. □

Последица 3. Конвергенција низа не зависи од коначно много његових чанова.

Последица 4. Непрекидност функције у тачки a зависи само од понашања функције у околини тачке a

Приметимо да у дефиницијама 4.5 и 4.6 захтевамо да је домен функције читаво \mathbb{R} . Ово честхо неће бити случај када се бавимо функцијама, стога било и корисно ако можемо проширити дефиницију да важи и када је домен $S \subset \mathbb{R}$, но не морамо се ни ту зауставити, већ можемо и дефинисати чак и за \mathbb{C} .

Дефиниција 4.7. Нека је $\mathbb{K} \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$, $S \subseteq \mathbb{K}$ и $f : S \rightarrow \mathbb{C}$. Скуп $V \subseteq \mathbb{K}$ је околина тачке $a \in \mathbb{K}$ ако

$$(\exists \delta > 0) \{x \in \mathbb{K} \mid |x - a| \leq \delta\} \subseteq V \tag{4.1}$$

Када је $\mathbb{K} = \mathbb{R}$, онда је скуп на левој страни заправо отворен интервал $]a - \delta, a + \delta[$, а у случају $\mathbb{K} = \mathbb{C}$ скуп на левој страни је заправо отворен диск $D]a; \delta[$. Касније, у метричким просторима, ову улогу ће играти отворне лопте.

Дефиниција 4.8. Ако за сваку околину V тачке $a \in \mathbb{K}$ важи $(V \setminus \{a\}) \cap S \neq \emptyset$, онда кажемо да је a тачка нагомилавања скупа S .

Слободније речено, a је тачка нагомилавања скупа S , ако свака околина тачке a садржи неку тачку скупа S , различиту од a . Нагласимо да тачка нагомилавања може, али никако не мора припадати скупу S .

Пример 4.6. Тачке нагомилавања отвореног интервала $]0, 1[$ су све тачке интервала $[0, 1]$, и ниједна више.

Пример 4.7. Тачке нагомилавања скупа $S = D]0; 1[\cup \{1 + i\}$ су све тачке скупа $D]0; 1]$, и ниједна више.

Тачке које припадају скупу S , али нису тачке нагомилавања скупа S , називамо изолованим тачкама. Нпр. у примеру 4.7, $1 + i$ представља једну изоловану тачку.

Тврђење 8 (Еквивалентна дефиниција тачке нагомилавања). *Тачка $a \in \mathbb{K}$ је тачка нагомилавања скупа $S \subseteq \mathbb{K}$ ако свака њена околина садржи бесконачно много тачака скупа S .*

Доказ. Претпоставимо најпре да свака околина тачке a садржи бесконачно много тачака скупа S . Нека је V произвољна околина тачке a . Пошто је $V \cap S$ бесконачан, онда је и скуп $(V \setminus \{a\}) \cap S$ такође бесконачан, па је самим тим различит од \emptyset , тј. a јесте тачка нагомилавања.

Обрунто, претпоставимо да је a тачка нагомилавања скупа S . Претпоставио супротно, тј. да постоји околина U тачке a , која садржи коначно много тачака скупа S , тј. имамо да је скуп $(U \setminus \{a\}) \cap S = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$ коначан. Означимо са $\delta_i = |a - a_i| > 0$. Приметимо најпре да ако из околине U избацимо коначно много тачака, можемо направити подоколину U' (тада ћемо у дефиницији околине узети $\delta' = \min\{\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n\} > 0$, што постоји јер је скуп коначан). Међутим, тада је $(U' \setminus \{a\}) \cap S = \emptyset$, што је контрадикција са претпоставком да је a тачка нагомилавања. \square

Став 4.3. *Нека је \mathcal{F} филтер на произвољном скупу T , $L \subseteq T$ и $\mathcal{F}[L] = \{X \cap L \mid X \in \mathcal{F}\}$. Доказати еквиваленцију:*

$$\mathcal{F}[L] \text{ је филтер на } L \iff \emptyset \notin \mathcal{F}[L].$$

Доказ. Смер слева надесно је тривијалан (филтер по дефиницији не садржи празан скуп). Што се тиче супротног смера, довољно је приметити да су испуњена својства дефинисања филтера. Свакако је (F1) тачно због $L = L \cap T$, (F2) је тачно по претпоставци. Проверимо својство (F3). Нека су $X_L = X \cap L$ и $Y_L = Y \cap L$ чланови скупа $\mathcal{F}[L]$ (нагласимо да још увек нисмо доказали да је $\mathcal{F}[L]$ филтер, засад злоупотребавамо идентичну ознаку), где су X и Y чланови \mathcal{F} . Тада је

$$X_L \cap Y_L = (X \cap L) \cap (Y \cap L) = (X \cap Y) \cap L,$$

а како је $X \cap Y \in \mathcal{F}$ онда је и $X_L \cap Y_L \in \mathcal{F}_L$, што је различито од празног скупа по претпоставци.

Преостало је још да докажемо својство (F4). Нека је $X \cap L = X_L \in \mathcal{F}[L]$ и $X_L \subseteq Y_L \subseteq L$. Треба да докажемо да је $Y_L = Y \cap L$, за неко $Y \in \mathcal{F}$, јер то имплицира $Y_L \in \mathcal{F}[L]$. Посматрајмо скуп $X \cup Y_L$. Како је $X \subseteq X \cup Y_L$, онда је $X \cup Y_L \in \mathcal{F}$, па је $(X \cup Y_L) \cap L \in \mathcal{F}[L]$. Пошто је

$$(X \cup Y_L) \cap L = (X \cap L) \cup (Y_L \cap L) = X_L \cup Y_L = Y_L,$$

онда је $Y_L \in \mathcal{F}[L]$, што је и требало доказати. \square

Последица 5. *Нека је $\mathbb{K} \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$ и $S \subseteq \mathbb{K}$. Ако је a тачка нагомилавања скупа S , онда су $\mathcal{F}_a[S]$ и $\mathcal{F}_a^0[S]$ филтери.*

Због последице 5 можемо наслутити како ћемо дефинисати непрекидност и филтере на скуповима другачијим од \mathbb{R} и \mathbb{C} , а притом, оно што је још и важније, можемо закључити да ће те дефиниције имати смисла.

Дефиниција 4.9. *Нека је $\mathbb{K} \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$, $S \subseteq \mathbb{K}$, $a \in S$ тачка нагомилавања скупа S и $f : S \rightarrow \mathbb{C}$ функција. Кажемо да је f непрекидна у тачки a ако је*

$$\zeta = \lim_{\mathcal{F}_a} f.$$

Коистимо ознаку fCa .

Кажемо да је функције непрекидна на скупу $A \subseteq S$ (и означавамо са $f \in CA$) ако је непрекидна у свакој тачки скупа A .

Дефиниција 4.10. Нека је $\mathbb{K} \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$, $S \subseteq \mathbb{K}$, $a \in \mathbb{K}$ тачка нагомиланости скупа S и $f : S \rightarrow \mathbb{C}$ функција. Кажемо да је $\zeta \in \mathbb{C}$ лимес функције f у тачки a ако је

$$\zeta = \lim_{\mathcal{F}_a^0} f.$$

За записивање лимеса користимо исте ознаке које су истакнуте након дефиниције 4.6.

Напомена. Кључна разлика у претходним дефиницијама је то што у дефиницији 4.9 захтевамо да тачка нагомиланости скупа припада том скупу (што је потпуно логично, јер нема смисла причати о непрекидности функције у тачки ван домена функције), док у дефиницији 4.10 захтевамо само да је у питању тачка нагомилавања.

4.3 Асимптотске релације

Глава 5

Диференцијабилност

Глава 6

Примитивна функција. Неодређени интеграл.

Глава 7

Одређени интеграл

Глава 8

Редови